

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 14 augusti 2009
— Mensch und Natur AG mot Freistaat Bayern**

(Mål C-327/09)

(2009/C 282/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof (Tyskland)

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mensch und Natur AG

Motpart: Freistaat Bayern

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 249 fjärde stycket EG hinder mot att tolka ett kommissionsbeslut — som enligt sin ordalydelse endast riktar sig till ett visst företag — så, att det även är bindande för andra företag som enligt beslutets mening och syfte ska behandlas på samma sätt?
2. Är kommissionens beslut av den 22 februari 2000 om att neka tillstånd för saluföring av "Stevia rebaudiana Bertoni: växter och torkade blad" som nytt livsmedel eller ny livsmedelsingrediens (2000/196/EG) ⁽¹⁾, enligt vilket "Stevia rebaudiana Bertoni: växter och torkade blad" enligt artikel 1 i nämnda beslut inte får saluföras på gemenskapsmarknaden som nytt livsmedel eller ny livsmedelsingrediens, även bindande för klaganden som saluför "Stevia rebaudiana Bertoni: växter och torkade blad" på gemenskapsmarknaden?

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 22 februari 2000 om att neka tillstånd för saluföring av "Stevia rebaudiana Bertoni: växter och torkade blad" som nytt livsmedel eller ny livsmedelsingrediens enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 [delgivet med nr K(2000) 77] (EGT L 61, s. 14).

**Överklagande ingett den 24 augusti 2009 av Republiken
Polen av den dom som förstainstansrätten meddelade den
10 juni 2009 i mål T-257/04, Republiken Polen mot
Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-335/09 P)

(2009/C 282/39)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Republiken Polen (ombud: advokaten M. Dowgiewicz)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva i dess helhet den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 10 juni 2009 i mål T-257/04, Polen mot kommissionen,
- ogiltigförklara artiklarna 3, 4.3 och 4.5 åttonde strecksatsen i kommissionens förordning (EG) nr 1972/2003 av den 10 november 2003 om övergångsåtgärder för handeln med jordbruksprodukter med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 230/2004 av den 10 februari 2004 ⁽²⁾ samt enligt kommissionens förordning (EG) nr 735/2004 av den 20 april 2004 ⁽³⁾,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna såväl i förstainstansrätten samt vid domstolen, och

— hänskjuta målet till stora avdelningen

Grunder och huvudargument

Det har inledningsvis gjorts gällande att eftersom det fastslogs i den överklagade diomen att talan väcktes för sent och därför ska avvisas (punkterna 32-63 i den överklagade domen):

- har förordning nr 1 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskaperna ⁽⁴⁾ och anslutningsakten tolkats felaktigt, såtillvida som det utgås från att fristen för att väcka talan om ogiltigförklaring av förordning nr 1972/203 börjar att löpa från den tidpunkt då förordningen offentliggjordes på de officiella språken i EG-15 och därmed innan förordningen har offentliggjorts på samtliga officiella språk i den utvidgade gemenskapen.
- har artikel 230 fjärde stycket EG tolkats felaktigt, såtillvida som det fastslås att Republiken Polen i egenskap av juridisk person kunde ha väckt talan om ogiltigförklaring av förordning nr 1972/2003 med stöd av denna bestämmelse redan innan anslutningen till Europeiska unionen.
- har rättsstatsprincipen och principen om ett effektivt domstolskydd åsidosatts, såtillvida som Republiken Polen har berövats möjligheten till domstolsprövning av förordning nr 1972/2003, trots att förordningen riktades till Polen i egenskap av medlemsstat.

— har solidaritetsprincipen och principen om god tro åsidosatts, såtillvida som Republiken Polen berövats möjligheten till domstolskontroll av en åtgärd som rättstridigt ändrade villkoren för Republiken Polens anslutning till Europeiska unionen och den likabehandling beträffade rättigheter och skyldigheter som följer av denna anslutning.

— har förstainstansrätten begått ett processuellt fel, eftersom rätten inte prövade Republiken Polens yrkande att solidaritetsprincipen och principen om god tro åsidosatts och inte har motiverat den överklagade domen i tillräcklig utsträckning.

Det görs vidare gällande att eftersom förstainstansrätten inte ogiltigförklarade den del av förordning nr 735/2004 i vilken sju produkter från Republiken Polen underkastas den åtgärd som föreskrivs i artikel 4.3 i förordning nr 1972/2003 (punkterna 80–136 i den överklagade domen)

— har artikel 41 i anslutningsakten och proportionalitetsprincipen åsidosatts, såtillvida som det fastslogs att den avgift som anges i artikel 4.3 i förordning nr 1972/2003 syftar till och är nödvändig för att säkerställa övergångsåtgärdens effektivitet, fastän en avgift som motsvarade skillnaden mellan importtullarna hade varit tillräcklig för att motverka spekulation och för att utjämna vinster från spekulation, att tidpunkten för att införa avgiften (11 dagar före anslutningen) inte kunde bidra till att säkerställa dess förebyggande syfte och att det saknas ett samband mellan avgiften och de mål som den syftar till att säkerställa.

— har likabehandlingsprincipen åsidosatts, såtillvida som det fastslogs att den avgift som anges i artikel 4.3 i förordning nr 1972/2993 fastställts med tillämpning av objektiva kriterier.

Det görs dessutom gällande att eftersom förstainstansrätten inte ogiltigförklarade den del av förordning nr 735/2004 i vilken sju produkter från Republiken Polen fördes upp i den förteckning som anges i artikel 4.5 åttonde strecksatsen i förordning nr 1972/2003 (punkterna 137–160 i den överklagade domen)

— har artikel 41 i anslutningsakten och proportionalitetsprincipen åsidosatts, såtillvida som det fastslogs att det var nödvändigt att ta ut de importavgifter som anges i artikel 4 i förordning nr 1972/2003 beträffande produkter för vilka de importtullar som gällde i Republiken Polen före anslutningen var högre eller lika med de importtullar som gällde i gemenskapen för att säkerställa att målen med de övergångsåtgärder som föreskrivs i förordningen efterlevs.

Det görs slutligen gällande att eftersom förstainstansrätten inte ogiltigförklarade den del av förordning nr 735/2004 i vilken sju produkter från Republiken Polen underkastas den åtgärd som föreskrivs i artikel 3 i förordning nr 1972/2003 (punkterna 161 — 249 i den överklagade domen)

— har gemenskapsrätten åsidosatts genom att artikel 3 i förordning nr 1972/2003 och artikel 41 i anslutningsakten tolkats felaktigt och principen om rättsnormernas hierarki åsidosatts, såtillvida som det fastslagits att artikel 3 i förordning nr 1972/2003 är nödvändig för att säkerställa den ändamålsenliga verkan av artikel 4 i förordningen och såtillvida som artikel 3 kunde antas med stöd av artikel 41 i anslutningsakten som ett undantag från bestämmelserna i akten.

— har artikel 253 EG åsidosatts, såtillvida som det fastslagits att den omstridda övergångsåtgärden var tillräckligt motiverad.

— har principen om varors fria rörlighet åsidosatts, såtillvida som det fastslagits att det inte ska prövas om övergångsåtgärder som antas med stöd av artikel 41 i anslutningsakten är förenliga med artikel 25 EG.

— har diskrimineringsprincipen åsidosatts, eftersom näringsidkare i Republiken Polen och näringsidkare i EG-15 behandlas olika, såtillvida som det togs ut importtullar erga omnes för produkter som vid tidpunkten för anslutningen var underkastade ett suspensivt förfarande och som var i fri omsättning i Republiken Polen redan före anslutningen, medan det inte togs ut någon importtull av varor som var i fri omsättning i EG-15 före anslutningen och för vilka det inte hade ansökts om exportbidrag.

— har principen om skydd för berättigade förväntningar åsidosatts, eftersom det fastslogs att gemenskapen inte skapade en situation som kunde ge upphov till en berättigad förväntan hos polska näringsidkare.

(¹) EUT L 293, s. 3

(²) EUT L 29, s. 13

(³) EUL L 114, s. 13

(⁴) EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14.